

JOXE AUSTIN ARRIETA.—*Arrotzarena. Neurtitz neurgabeak.*
Gipuzkoako Aurrezki Kutxa Probintziala. Donostia, 1983.

Liburu honek 1982ko Irun Hiria literatur leihaketan lehen saria irabazi zuen poesia sailean.

Izenburuan bertan agertzen denez, liburu honek bi zati ditu. Axularrek esango zuenek: bi partetan partitua eta berezia.

Lehen partea 29. orrialderaino doa, melankoliaz beteriko bertsoz, aintzinako oroitzak gogoraziz. Estilo berezia du eta hizkuntza landua. Gaurko gazteen artean ohi ez bezalakoa. Bertako hiru sonetoak bikainak dira. Bigarren partean ordea, gai libreagoak erabiltzen ditu. Eretan Lizardiren oroitzapena dakar. Edertasunik ez zaio falta, baina samurtasunez ez nuke horrenbeste esango. Hitz guti erabiliak, bazter euskalkietakoak eta abar, pisu gehiegi ematen diote poesiari ulermenera naro eroateko.

Orotarik, nere gogorako, koplak ditu politenetakoak. Herrikoienak ere bai. Jenero horretan ohi bezala, bizkorrak eta alaiak dira. Gainera ondo taxaturik eskaintzen dizkigu.

Arrietak asko begiratzen dio hizkuntzari, narraskerietara erori gabe. Hasieratik azkeneraino eusten dio bertsogintzari hizkuntz aberatsen hornituz. Behar bada hor dago liburuaren gakoa. Baina, bere poetikaren iturburuak, iduritzen zaigu, 67. orrialdean somatzen direla.

Euskaltzalerik ez da damutuko liburu hau irakurtzeaz, eta are gutiago olerkaritza maite duenik.

Otsalar